

Nr 368

Av herr Nilsson i Gävle m. fl., om sådan lagändring att sedvanliga fridagar icke inräknas i semestern.

Enligt paragraf 8 i semesterlagen äger arbetsgivarna att inräkna sedvanliga fridagar samt, om semestern utgår med 6 dagar eller *mera* i följd, helgdagar i semesterledigheten. Detta är till uppenbar nackdel för de anställda. De möjligheter som arbetsgivarna har att inräkna helgdagar i semestern har under flera år och inom vissa företag utnyttjats på ett för de anställda orättfärdigt sätt.

Ett större företag — Korsnäs AB — har sålunda under en följd av år förlagt semestern för huvudparten av de anställda till tiden kring midsommarhelgen.

Olägenheterna av en sådan förläggning av semestern för de anställda är uppenbar. För de anställda innebär det i första hand att deras sammanlagda arbetstid per år räknat ökar eftersom antalet arbetsfria dagar minskar. En annan olägenhet i detta sammanhang är, att då semestern påbörjas midsommarafton — för att arbetsgivaren skall få räkna midsommardagen som semesterdag — arbetet skall påbörjas på fredagen den tredje veckan. Har vederbörande förlagt sin semester utanför hemorten, innebär detta att återresan ofta måste påbörjas redan i början av den tredje veckan av semestern.

Enligt semesterlagen är söndag som infaller under eller omedelbart efter semestern ledig dag, även om vederbörande normalt har att arbeta på söndag. Genom att arbetsgivarna har möjlighet att inräkna helgdag i semestern och i anslutning härtill förlägger semesterns början så, att återgång till arbete skall ske en fredag, kan vederbörande arbetstagare även gå miste om den söndagsledighet han annars skulle erhålla.

Det kan vidare anföras att SJ tillämpar s. k. semesterbiljetter, vilka berättigar till resa för nedsatt pris. Dyliga biljetter gäller emellertid icke vid större helger, sålunda ej vid midsommarhelgen. De anställda som erhåller semester i anslutning till midsommarhelgen kan därför inte komma i åtnjutande av de förmåner som SJ ger i form av semesterbiljetter.

Att det vid något tillfälle kan vara motiverat med förläggning av semestern i anslutning till midsommarhelgen behöver ej diskuteras. Men att på en arbetsplats år efter år förlägga semestern i anslutning till midsommarhelgen tyder inte på hänsynstagande till de anställdas intressen. I stället visar det att man helt enkelt utnyttjar semesterlagens nuvarande bestämmelser för att skaffa sig extra arbetsdagar av de anställda. Det måste under så-

dana förhållanden anses som ett billigt krav från de anställdas sida, att sön- och helgdagar samt sedvanlig fridag icke får inräknas i antalet semesterdagar.

Med hänvisning till vad här anförts föreslår vi,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om
sådan ändring i Lag om semester den 29 juni 1945, 8 §, som
framgår av nedanstående:

Nuvarande lydelse:

I semestern inräknas icke söndagar. Ej heller inräknas däri helgdagar, såframt semestern utgår med mindre antal dagar i följd än sex. Sedvanliga fridagar inräknas däremot i semestern.

Arbetstagare, som har att utföra arbete jämväl å söndag, äger åtnjuta ledighet från arbete å söndag, som infaller under eller omedelbart efter semestern, ehuru sådan dag ej skall inräknas i semestern. Är arbetstagare, varom här är fråga, berättigad till ledighet från arbetet å annan veckodag än söndag och infaller dylik ledighetsdag under semestern, skall den dagen inräknas i semestern.

Vad i andra stycket första punkten sägs med avseende å söndag skall äga motsvarande tillämpning å sådan helgdag, som enligt första stycket icke skall inräknas i semestern.

Föreslagen lydelse:

I semestern inräknas icke söndagar. Ej heller inräknas helgdagar eller sedvanliga fridagar.

Arbetstagare — — — inräknas i semestern.

Vad i andra — — — i semestern.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit av trycket i Svensk Författningssamling.

Stockholm i januari 1962

Henning Nilsson

H. Hagberg

Helmer Holmberg